

Dr. Szénásy József †

(Budapest, 1919. augusztus 5.– Budapest, 2007. április 10.)

1943-ban orvosdoktorrá avatták, 1948 őszén szakvizsgázott gyermekgyógyászatból. Korát messze megelőzve, gyermek-neurológiával kezdett foglalkozni. Az Amerikai úti idegsebészet 1954-ben vette át mint neurológiában jártas gyerekgyógyászt. Szakemberek tucatjait nevelte. Egyik alapítója és első titkára volt a Gyermek-ideggyógyászati, Idegsebészeti és Pszichiátriai Szekciónak. Már 1976-ban kezdeményezte az Egészségügyi Minisztériumban, hogy gyermek-ideggyógyászatból is engedélyezzék szakvizsga letételét. Fáradozása 1984-re járt sikerrel. 1990. november 23-án a gyermek-neurológia szekció 182 fővel társasággá alakult. Kiemelkedő szakmai és emberi személyisége előtt tisztelve, a Magyar Gyermek-neurológiai Társaság a róla elnevezett kitüntetés, a Szénásy József emlékérmét ítéli oda minden évben a gyermekneurológiában vagy annak szervezésében kiemelkedő eredményeket elérő neurológus, idegsebész és pszichiáter munkatársaknak.

Az Izsák és a Pongó Kiss gyerekekkel Balatonlellén kezdett vitorlázni. 1936 nyarán dingivel versenyzett. 1937-ben megszületett első győzelme a Kolossváry-vándordíj megnyerésével. 1940-ben kéthavi katonai behívó miatt kevesebbet vitorlázott, ennek ellenére megnyerte a dingi bajnokságot.

A velencei-tavi vitorlásélet létrejöttében tevékeny szerepet vállalt.

1946-ban úttörő munkába fogott. A vitorlázás újramegzésért hónapokra félreteszi jól indult klinikai orvosi karrierjét, és Lellén – mint a Balatoni Yacht Club kapitánya – vitorlás edzőtelepet szervezett. Gondolatban már az 1948-as olimpiai részvétel lehetősége foglalkoztatta. Vezetésével részletes munkatervet állítottak össze, válogatóversenyeket szerveztek, olimpiai keretet hirdettek. Megjelentették a BYC-híradót, a klub háziújságját.

1948-ban és 1950-ben Olimpia-jolle magyar bajnok volt.

1952 telén elméleti vitorlástanfolyamot rendezett a gyermekklinikán. Május 31-én vízre szállt a Lános családdal közös 15-ös túrajolléval, a Bocogóval. Ez volt a háború után épült első kajütös hajó!

Dömök Istvánnal és Hamvas Imrével megjelentették a Gyakorlati vitorlázás című könyvet.

1954 telén ismét gyermektanfolyamot indított, ezúttal a saját lakásán folyt az oktatás. Nyáron – 13 gyermekkel, 4 nagyhajóval – indult az első gyermektúra. A gyerekek átlagéletkora tíz év.

1957-ben egy új finn jollét vásárolt. A bajnokságon úgy indult, hogy finnel még nem vitorlázott erős szélben. Ennek ellenére az ötödik helyen végzett.

Ebben az időben a Vitorla című szövetségi lap szerkesztője volt. Az MVSz versenybírói testület vezetője, 1959-ben és ettől kezdve éveken át az ifjúsági bajnokság főrendezője és versenybírói elnöke volt. Beérett a több évi gyermektúra gyümölcse: az M jolle első és harmadik, a finn jolle harmadik és az Olympia-jolle első, második helyezette gyermektúra résztvevői közül került ki.

1961-ben abbahagyta a rendszeres versenyzést.

Ő volt az egyik utolsó, igazán nagy öregje ennek a csodás Balatonnak és a magyar vitorlázásnak.

Egész vitorlás-pályafutása alatt jolle típusú hajókkal versenyzett a BYC színeiben. Tíz alkalommal állt magyar bajnoki dobogón, négyszer a legmagasabb fokán. Válogatott versenyzőként a külföldi versenyeken is sikeres volt.

A háború után a feloszlott Balatoni Yacht Club utolsó kapitánya volt, 1945–1948 között a Balatoni Yacht Club, illetve 1946-tól a szövetségi kapitányi tisztséget is ellátta. Az ő vezetésével készültek fel a londoni olimpiára a magyar vitorlázók, de végül politikai okok miatt végül nem indulhattak. Nagy gondot fordított az ifjúság nevelésére. Több éven keresztül a téli elméleti tanfolyamok előadója, vitorlástúrák szervezője.

Sok vitorlástörténeti írása jelent meg, főleg a Hajó Magazin hasábjain.